

at de foretrækker det første, saa ved man, hvad det er for et Princip, de hylder.

Det ærede Medlem Hr. Hendriksen sagde, at der var Huller i de gældende Lovbestemmelser, og det er jo rigtigt, og det ærede Medlem har ogsaa meget rigtigt forstaaet, at her stoppes nogle af Hullerne, men mener, at der fremdeles er andre. Jeg skulde da bede det ærede Medlem, selvfølgelig ikke her paa Talerstolen, men i Udvalget, hvis han selv kommer dør, eller gennem det ærede Medlem Hr. Lange, hvis dette ærede Medlem kommer i Udvalget og ikke er saa sagkyndig, at meddele, hvilke disse andre Huller er, for at vi kan se paa dem og muligvis faa ogsaa dem stoppet ved denne Lejlighed. Det bliver der Mulighed for dør. Men jeg vil gerne gøre det ærede Medlem Hr. Hendriksen en Indrømmelse, og det er den, at en Foranstaltning af den Art, som Valutacentralen med dens oprindelige Beføjelser og med de Beføjelser, den fik ved den senere Bekendtgørelse, den, det ærede Medlem omtalte, og nu de Forslag, som her er fremkommet, selvfølgelig er generende for Erhvervslivet, selvfølgelig kan volde Vanskeligheder, og hvis Kronen ikke kan holdes, vil de ogsaa kunne komme til at volde Uretfærdigheder overfor Erhvervslivet, det er der ingen Tvivl om. Men netop fordi det er Tilfældet, maa man spørge: Hvorfor vil da det ærede Medlem og hans Parti tage den Stilling, de har taget i Landstinget, hvor de har afbrudt Forhandlingerne om andre Foranstaltninger, som, hvis de var blevet gennemført, havde gjort dette Lovforslag mindre nødvendigt, ja, maaske overflødig? Der paahviler netop dem, der taler Erhvervslivets Sag, et Ansvar for, at de har medvirket til at afbryde Forhandlingerne paa den Maade, det skete i Landstinget.

Hendriksen: Den højtærede Statsminister udtalte, at han i mine Udtalelser havde savnet Hensynet til Samfundsiesserne. Jeg maa tilbagevise denne Udtalelse som urigtig. Jeg har her talt paa Byerhvervenes Vegne, og jeg skulde mene at de dog ogsaa er en Del af Samfundet, det antager jeg ikke, den højtærede Statsminister vil benægte. Men i øvrigt skal jeg indrømme, at den højtærede Stats-

minister er den rette til at tale om Samfundets Interesser. Det er jo en kendt Ting, at Statsministeren og hans Parti har Patent paa altid at bedømme enhver Sag udelukkende ud fra Samfundets Interesser.

Til det ærede Medlem Hr. Jørgen Christensen vil jeg gerne sige, at det, jeg har fremdraget for lidt siden, jo var et konkret Tilfælde, et Tilfælde, man ikke kan komme udenom, og jeg vil gerne spørge ham, om han synes, Valutacentralen i dette Tilfælde, for hvis Rigtighed jeg naturligvis indestaar, har opført sig rigtigt og gjort det, der var ret og billigt. Men der er jo mange Huller i Loven, saaledes som den er, og jeg siger nu som før, at det, man vil forsøge, er at stoppe nogle af Hullerne, men man kan nu en Gang ikke stoppe dem alle sammen.

Det ærede Medlem Hr. Rode ønskede, at jeg — naturligvis ikke her fra Talerstolen, for man skal jo ikke gerne give Love og samtidig give Anvisning paa, hvorledes man bedst og lettest kan komme udenom Lovene, men i Udvalget — skulde give nærmere Oplysning om, hvad jeg mente hermed, og det er jeg villig til. Jeg er selvfølgelig villig til at give alle de Oplysninger, jeg sidder inde med, og jeg skal paavise, hvordan det, hvorledes vi end vil valutaloggive, er muligt for dem, der vil det, at komme udenom Valutakontrollen, hvad jeg mener er skadeligt og uretfærdigt overfor den Del af Købmandsstanden — og det er heldigvis den største —, der loyalt vil rette sig efter Kontrollens Bestemmelser. Den Del vil risikere at blive sejlet agter ud og konkurreret ud af dem, der ikke tager det saa nøje med Kontrollen.

Ministeren for Industri, Handel og Søfart (Stauning): De Udtryk for Samfundsfølelse, som den ærede sidste Taler nu gav, overbeviser mig ikke, thi ved Siden af den lille Gruppe Importører, der lever her i Landet, og hvis Interesser det ærede Medlem talte i sin første Tale, lever der ogsaa et Par andre Mennesker, som der efter vor Mening maa tages Hensyn til, samtidig med at der tages Hensyn til Importørerne.